

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1107

01.06.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

4. daļa

Par rasi un tautu

Mēs bijām pieņēmuši, ka mūsu tautas laimei un nākotnei ir nepieciešams piešķirt nacionālajai dzīvei jēgu.

Pirmā, pašsaprotamā jēga ir nodrošināt valsts nākotni. Šim nolūkam mūsu tautai ir vajadzīga pietiekama dzīves telpa. Reiha ideja ir Vācijas pasaules varas politikas ietvars, kam sevi jāpierāda spriedzes laukā starp mūsu naidu pret iedibināto pēckara kārtību un rasu lojalitātes nepieciešamību rasu cīņā starp baltajiem un krāsainajiem.

Protams, tas viss ir taisnība tikai ar nosacījumu, ka nacionālsociālisms un tā ideja par nācijas vienīgo vērtību ir pareiza. Tas ir visai diskutējams, un tāpēc mūsu kustība pašlaik ir vārda "partija" īstajā nozīmē, t.i., daļa no intelektuāli politiskās cīņas. - Kādas tad ir šķietamās alternatīvas völkisch pasaules uzskatam?

MATERIALISMS, kas, kā aprakstīts, slēpjas aiz divām valdošajām pasaules sistēmām - komunisma un liberālā kapitālisma - acīmredzami nespēj piešķirt jēgu ne personiskajai, ne nacionālajai dzīvei.

Pats par sevi saprotams, ka ikvienai valsts un valdības formai ir jādarbības tā, lai

iedzīvotāju vajadzības tiktu pietiekami apmierinātas, turklāt valdniekiem nevajadzētu nedz ar varu uzturēt šīs vajadzības zemas, kā tas ir ierasts komunistiskajās valstīs, nedz mākslīgi tās palielināt, kā to mēdz darīt kapitālistiskie režīmi. Taču tas var būt tikai pirmais nepieciešamais solis. Pēc tam, kad valstij tas ir izdevies - un baltajā kundzībā tas lielā mērā ir izdevies -, tā nevar izsmelt sevi, tikai pārvaldot šo valsti.

Dzīves pamatvajadzību nodrošināšana ir tikai sākumpunkts. Ja dzīves jēga netiks papildināta un saistošā veidā paziņota visiem iedzīvotājiem, jaunā paaudze, kas ir izaugusi dezorientēta, sacelsies pret šo sistēmu.

Tāpēc materiālisms nav un nevar būt dzīves mērķis. Tur, kur tas ir, tas atgādina narkotiku, kas nomierina indivīdu un liek viņam aizmirst savas dzīves iekšējo tukšumu. Šādus cilvēkus var tikai nožēlot. Viņi ir nelaimīgi cilvēki. Šeit mēs redzam iemeslu, kāpēc tieši Rietumu visbagātākajās un visproblemātiskākajās sabiedrībās, piemēram, ASV vidusslāņa un augstākās šķiras, Skandināvijā un Rietumvācijā, ir reģistrēts visaugstākais pašnāvību skaits, satraucoši pieaug ar pārticību saistītā noziedzība un garīgās slimības, bet alkohola un narkotiku patēriņš sasniedz izmīsumu pilnus apmērus. Tās ir pazīmes, kas liecina par garīgu slimību, kura ir skārusi veselas tautas. Šo slimību sauc par "materiālismu kā sabiedrības dzīves pamatu!"

Acīmredzot ideālisms ir cilvēka dzīves pamatnosacījums un priekšnoteikums, pat viscilvēciskākā cilvēka īpašība. Galu galā ikviens dzīvnieks nodrošina sev iztiku, un dažas sugas šim nolūkam izveido augsti attīstītas, valstij līdzīgas struktūras. Taču neviena skudra nekad nav domājusi par savas vides vai savas dzīves jēgu. Dzīve mūsdienu komunistiskajās un kapitālistiskajās valstīs ir skudras eksistence. Revolucionāri Austrumos un Rietumos pret to sacēlās.

Šajā kontekstā mums dabiski rodas arī jautājums par reliģiju.

Trešajā reihā tika veikti atsevišķi mēģinājumi atdzīvināt mūsu senču pagānisko reliģiju, kas bija atbilstoša sugai. Nav šaubu, ka veiksmīga ģermāņu reliģijas atdzimšana būtu devusi völkisch valstij papildu, drošu pamatu. Cilvēka reliģiskā vajadzība būtu harmoniski saplūdusi ar valsts un nacionālā organisma ideoloģiskajiem pamatiem.

Līdzīgu mēģinājumu veica arī vācu kristiešu kristiešu protestantu kustība, kas nekādā ziņā nebija nacionālsociālistu izgudrojums, bet kuras saknes meklējamas jau senā pagātnē. Piemēram, imperators Vilhelms II 1923. gadā no savas Nīderlandes trimdas rakstīja bijušajam kara ministram fon Šteinam:

"Doorn 9.IX.23

Mana ekselence,

Liels paldies par jūsu laipno vēstuli. Jā, es dedzīgi studēju Svētos Rakstus. Jums ir pilnīga taisnība, cilvēki nav mainījušies no tā, kā tos apraksta Svētais Raksts, bet jo īpaši ne jūdi. Līdz ar to viņi ir palikuši tādi paši laupītāji, slepkavas un zagļi, kā viņi mums sevi attēlo Jozuas grāmatās, un ir kļuvuši vēl ambiciozāki un zemāki savā naidā pret cittautiešiem un kristiešiem. Tādēļ Rakstiem no Svētā Mozus man ir tikai vēsturiska nozīme. Jaunais man ir daudz tuvāks. Man Kristus persona ir viss, un līdzās tai Raksti pirms mūsu ēras pazūd. Es stāvu skaidrā augstumā Izpircēja ēnā un no turienes skatos uz leju, uz dziļo ieleju, kurā A.T. atrodas miglas pārpludināta. No šīs ielejas spīd atsevišķas, saules apspīdētas kalnu virsotnes: lie lie pravieši, atsevišķi psalmi, atsevišķi teicieni, kas mani sajūsmina.

Starp citu, vecais atriebīgais, cilvēkus iznīcinošais Jahve ir vietējais Jūdas dievs, un tam nav nekāda sakara ar mūsu "Dieva Tēva" koncepciju, kā mums to mācīja "Dēls". Mēs esam Dieva bērni (caur Kristu), par to jau nojauta arhetermāņi, kad viņi lūdza "Visu Tēvu", par kuru jūdi nevēlas neko zināt. Mūsu Baznīca šajā laikā ir pilnīgi izgāzusies, tā vietā, lai nacionāli un monarhiski uzmundrinātu dvēseles, tā paliek pilnīgi "neitrāla" un ik dienas zaudē pozīcijas. Likumdošanas Ģenerālsinode ir bezpalīdzīgu murmojošu vecpuišu tēls, un tā apkauno pati sevi. Tādi drosmīgi vīri kā Dēriņgs, kurus tauta ir mīlējusi, tiek apkaunoti! Baznīcai ir jākļūst etniski un nacionāli vāciskai, nevis pseidojūdiskai, kā tas ir tagad. Es cenšos strādāt šajā ziņā, taču bez panākumiem. Roma darbojas daudz prasmīgāk; veicina katoļu Kaizertumu ar ebreju-kapitālistu ierēdņiem!

*Svētā Jāņa ordenis neko nedara, muižniecība laukos neko nedara! Ko viņi būtu varējuši darīt, lai stiprinātu monarhu. Domāja, ka zemē varēja darīt! Henrijs Fords saka: "Ebreji paši izraisīja pasaules karu!" Tāpēc es saku: prom ar Mozu, uz priekšu ar Kristu!
Vilhelms"*

Gan jaunais pagānisms, gan vācu kristieši varēja atkal dot ģermāņiem reliģiju, kas - līdzīgi kā islāms savā kultūras jomā - ne tikai dotu indivīdiem dzīves mērķi, bet arī palīdzētu veidot visu tautas dzīvi. Neviena no šīm reliģiskajām kustībām to nespēja izdarīt viena pati. Taču nacionālsociālistiskās tautas valsts uzdevums nevar un nedrīkst būt valsts reliģijas radīšana un uzspiešana tautai. Mēs, nacionālsociālisti, iestājamies par pilnīgu baznīcas un valsts nošķiršanu un par reliģijas brīvību.

Mēs varam daudz ko mācīties no Katoļu baznīcas, no tās reliģiskās sistēmas un hierarhiskās kārtības:

Tāpat kā katoļu baznīcai gandrīz tūkstoš gadu garumā ir izdevies savas kultūras

sfēras cilvēkiem iedibināt stingru garīgo kārtību - lai ko domāt par šīs kārtības saturu un formām -, tā arī nacionālsociālisms izveidos garīgo pamatu un tādējādi izbeigs bezvirziena un haosa telti, kas kopš Romas katoļu baznīcas absolūtās garīgās varas sabrukuma ir apņēmusi agrāk kristīgo Rietumu. Tās vietā nāk Romas okcidentālā kārtība uz nacionālsociālistiska un līdz ar to völkisch-rasistiska pamata.

Kaujiniecisks katolicisms, kas neaprobežojas tikai ar reliģisko jomu, kā tas ir izplatīts dažās fašistiskajās kustībās un ko aizstāv arī katoļu tradicionālisti, nav politiski neproblemātisks. Tomēr nav sagaidāms, ka katolicisms atkal atgūs savu formējošo garīgo spēku. Tā ir neatgriezeniski kļuvusi par daļu no "plurālistiskās sabiedrības" un līdz ar to nav saistoša.

Reliģija vēl joprojām var sniegt atbalstu indivīdu dzīvē, taču tā vairs nespēj veidot nacionālās kopienas garīgo un politisko raksturu. Tam nav obligāti jāpaliek tādām arī turpmāk. Kādu dienu, kad mēs, nacionālsociālisti, būsime izveidojuši tautas valsti ar stabilu ideoloģiju, ir iedomājams, ka arī šāda veida reliģiskie strāvājumi kļūs spēcīgi un ietekmēs mūsu tautas dzīvi. Taču maz ticams, ka pēc atkārtotas islamizācijas piemēra kristīgā vai kāda cita reliģija atkal spēš veidot pasauli. Tas ir kļuvis par nacionālsociālistiskās kustības uzdevumu.

Mēs esam atzinuši, ka ne materiālisms, ne reliģija - lai kāda tā būtu - nevar pārvarēt balto industrializēto tautu garīgo un garīgo sabrukumu, dziļo krīzi. To var panākt tikai ar tādu pasaules uzskatu, kas ir uzticīgs mūsu kontinenta ideāli veidotajai tradīcijai. Vienīgais šīs tradīcijas mantinieks ir nacionālsociālisms.

Bet - jautā mūsu oponenti - vai obligāti ir jāšaubās par to, vai cilvēki ir vienīgie cilvēka dzīves jēgas nesēji? Vai ir alternatīvas?

Buržuāziski liberālais individuālisms pastāvīgi sludina indivīda vērtību. Tas apzināti atšķiras no mūsu - kā tas tiek dēvēts Vācijas okupācijas konstitucionālās aizsardzības ziņojumos - "völkisch kolektīvisma". Neņemsim vērā to, ka šis liberālisms, cieši savijoties ar necilvēcīgo kapitālistisko ekonomisko sistēmu, nemitīgi, pats to nemanot, staigā pa savu vērtību sistēmu. Aplūkosim liberālisma ideoloģiju vien:

Indivīda brīvība, viņa labklājība un dzīvība ir augstākā vērtība, aiz kuras tauta un valsts nepārprotami atrodas otrajā plānā. To uzdevums būtībā ir tikai nodrošināt indivīda brīvu attīstību.

Šāda indivīda dievišķošana ir absurda. Tie ir nožēlojami, nabadzīgi cilvēki, kuri vienīgo savas eksistences jēgu saskata savā īsajā dzīvē - piedzimt, strādāt, baudīt, mirst. Šis buržuāziskais individuālistiskais egoisms, kas attiecas uz sešdesmit vai septiņdesmit savas dzīves gadiem, esot viss? Cik nožēlojami ir nāves gultā sev

teikt: "Manas dzīves vienīgā jēga bija brīvi sevi attīstīt. Tagad šī dzīve ir beigusies. Tā rezultāts būs bezjēdzīgs, tukšs nekas."

Vai šāda dzīve un nāve patiešām ir jēgpilna, skaista, humāna? Nē. Individīda dzīvei ir jēga un vērtība tikai tad, ja tā sniedzas pāri sev, ja tā tiek izmantota kaut kam paliekošam.

Pat ja liberālisms sasniegtu savu utopisko mērķi un radītu "atbildīgu pilsoņu" sabiedrību, kurā katrs indivīds sevi attīsta atbilstoši savam sapnim par laimīgu un piepildītu dzīvi, šī sabiedrība bez cieņas pret pagātņi un bez atbildīgām rūpēm par nākotni joprojām paliktu bezjēdzīga, tukša un mirusi.

Indivīda brīvība atrod savu vērtību un nozīmi tikai nacionālās kopienas saitē. Bez šīs saites indivīda dzīve ir bezvērtīga un bezjēdzīga, jo no tās nekas nepaliek. Bezvārdu vergs, kurš visu mūžu strādāja piespiedu darbu Ēģiptes impērijas slavai celtajās piramīdās, ir nodzīvojis daudz jēgpilnāku dzīvi nekā no televīzijas un izklaides atkarīgais Vācijas pilsonis, kura vienīgā rūpe ir nemirt no taukainas sirds slimības! Tā ir dziļā, iekšējā jēga, kas slēpjas aiz tik bieži demonizētā nacionālsociālistu lozunga:

"Tu esi nekas! Tavi cilvēki ir viss!"

Šī apziņa nemazina indivīda vērtību, bet gan to palielina, jo iekļauj to nacionālās vēstures jēgā. Ja tā nebūtu, neviens cilvēks nekad nebūtu uzdrošinājies un upurējis savu dzīvību idejas vārdā, neviens nekad nebūtu asiņojis visu laiku kauju laukos!

Katru reizi, kad cilvēks apzināti pakļauj sevi nāvējošām briesmām, lai iestātos par mērķi ārpus savas dzīves - par savu līdzcilvēku, par savu ticību, par savu tautu -, viņš izsmej nožēlojamo glēvulību, kas piemīt ideoloģijai par indivīda absolūto vērtību, kura ir iedomājama tikai bezvēsturiskos, dekadentiskos beigu laikos.

Nē - indivīda dzīvība nav un nevar būt augstākā vērtība. Tieši tāpēc, ka nacionālsociālisms sevi uzskata par personības un rases augstākās vērtības iemiesojumu, mums šī buržuāziskā attieksme ir jāatstāj tālu aiz muguras.

Tikai cilvēks, kas attīstās un attīstās saiknē, dzīvo jēgpilnu dzīvi. Tad viņiem arī ir tiesības sagaidīt, ka tautas valsts centīsies cilvēcīgi veidot viņu dzīves apstākļus. Mēs nevēlamies atgriezties pie ēģiptiešu vai padomju piespiedu darba ņēmēja - protams, mēs arī nevēlamies atgriezties pie bezdvēseliskas patērētāju mašīnas.

Nacionālsociālisms nozīmē cilvēka atbrīvošanu, sociālo taisnīgumu un cieņu.

Cilvēks ir indivīds - tādēļ viņš arī tiecas pēc individuālas laimes, bet viņš ir arī un

galvenokārt kopienas būtne mūžīgajā ķēdē no mirušajiem līdz vēl nedzimušajiem savas tautas locekļiem - tādēļ šī dzīve un tieksšanās pēc laimes iegūst jēgu un vērtību tikai saitē ar šo tautu! Marksistiem tauta galu galā ir nenozīmīgs jēdziens bez jēgas un satura. Savā internacionālisma maldā viņi proletariātu padara par vēstures jēgas nesēju.

Marksisma ideoloģijas izšķirošais trūkums ir tās ticība vēsturiskās attīstības nenovēršamībai. No tā izriet dziļa necilvēcība un vienaldzība pret strādnieku šķiras patiesajiem centieniem. Kārlis Markss to formulēja šādi: "*Jautājums nav par to, ko tas vai cits proletārietis vai pat viss proletariāts iedomājas kā savu mērķi pagaidām. Tas ir jautājums par to, kas tas ir un ko tas būs spiests darīt vēsturiski saskaņā ar šo būtību.*"

Pa šo laiku ir kļuvis pietiekami skaidrs, ka citi cilvēki vienmēr liek cilvēkiem kaut ko darīt, bet ne "vēsture". Tad cilvēki ir tie, kas apgalvo, ka atzīst un īsteno vēstures jēgu. Tāpēc strādnieku šķirai, kas spītīgi pretojās "vēstures nenovēršamībai", acīmredzot būtu nepieciešami meistari un "avangards", kas darbotos tās vārdā - jo dievbijīgam marksistam nav iedomājams, ka vēsture nenovēršami neved pie komunisma. Ļeņins ar brutālu apņēmību noveda pie šīm sekām un tādējādi iedibināja boļševiku tirāniju.

MARKSISMS nekad nav bijis strādnieku šķiras domāšanas veids un pārlicība, bet objektīvi vienmēr buržuāzisko intelektuāļu ideoloģija, kuri savā intelektuālajā augstprātībā ir vienaldzīgi pret strādnieku vēlmēm, priekšstatiem un idejām. Marksisms ir nesaprašanas grāvis starp "strādnieku šķiras avangardu", komunistisko partiju, un reālo strādnieku šķiru un ved vai nu uz visvarenību - kur padomju tanki garantē mieru -, vai uz impotenci - kur trūkst piespiedu līdzekļu - to buržuāzisko intelektuāļu, kuri sevi uzskata par vēstures izpildītājiem.

Marksisma visvarenība un impotence ir tikai vienas un tās pašas lietas divas puses. Taču būtu negodīgi noliegt, ka godīgi un ideālistiski noskaņoti marksisti ir mēģinājuši trijos veidos izklūt no šī izšķirošā savas ideoloģijas strupceļa:

Maoisms, reformu sociālisms un nedogmatiskais sociālisms.

Jo nožēlojamāki ir cilvēku dzīves apstākļi, jo lielāka ir nepārvaramā plaisa starpniecīgo, visvareno un neiedomājami bagāto augstāko šķiru un tautas masu, jo vairāk rodas nepieciešamība pēc fundamentālas apstākļu revolūcijas. Dažviet šāda situācija jaunattīstības valstīs noved pie tā, ka komunistu grupām izdodas samazināt plaisu starp sevi un tautu. Īpaši tas attiecas uz maoistisko Ķīnu, bet var minēt arī Kubu. Iemesls tam ir tas, ka kādu brīdi vēsturē tautas - ne tikai strādnieku šķiras - intereses sakrita ar komunistu saimnieku interesēm: nabadzība un atpalicība ir jānovērš!

Tam nav nekāda sakara ar marksisma ideoloģiju un pārlicību par proletariāta vēsturisko uzdevumu. Drīzāk tā ir politiska organizācija cilvēkiem, kas beidzot meklē drošu iztiku. Un patiešām ir grūti saskatīt, kas maoismā patiesībā ir marksistisks - Mao tse tungs: "Tauta un tikai tauta ir pasaules vēstures virzītājspēks!". - ja neņem vērā frazeoloģisko virsbūvi. Un tas savukārt izskaidro citu Trešās pasaules valstu nacionāli revolucionāro kustību valdzinājumu un harizmu. Viņu marksisms lielākoties ir tikai attaisnojums, lai saņemtu politisku un finansiālu palīdzību no komunistu valdošās sfēras. Šīm kustībām ir maz kopīga ar marksisma ideoloģiju: tās vairāk līdzinās fašismam, kā to definēja Benito Mussolini - fašisms ir nacionālisms + sociālisms.

Maoisms pats par sevi ir sava veida ķīniešu fašisms. Tomēr nešķiet neiespējami, ka pēcmaoistiskā Ķīnas vadība atkal pietuvosies padomju modelim, vismaz vietējā līmenī. Tad plaisa starp valdītājiem un valdītajiem atkal atvērsies. Jebkurā gadījumā Trešās pasaules sociālisms lielākoties ir fašisms, kas neuzdrošinās sevi tā saukt!

Attīstītajās industriālajās valstīs sociālajiem reformistiem marksistiem beidzot izdevās nostiprināties strādnieku šķirā. Šos panākumus izpelnījās ar neapzinātu, bet neatlaidīgi praktizētu atteikšanos no marksisma ideoloģijas.

Patiesībā reformu sociālismam - īpaši sociāldemokrātismam un arodbiedrību kustībai - ir lieli nopelni strādnieku šķiras dzīves apstākļu uzlabošanā. Būtu nēgodīgi to vienkārši noliegt. Tomēr šis reformu sociālisms, kuram, lai iekarotu strādniekus, nācās arvien vairāk attālināties no savām marksistiskajām saknēm, kopš Pirmā pasaules kara beigām ir zaudējis savu pastāvēšanas jēgu.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFRUAORGANISATION
Heft 1005 19.06.2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nothing kills such the spirit of the Germanic people as the National Socialist movement since its rise in the Reichstag. And even today it is in the Reichstag, under the leadership of Adolf Hitler, that the German people are being led to the final victory.

Alle Nationalisten sind weniger erbliche Völker, und Kampfbewegungen sind Schicksal als Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine ständige geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Kampf ist dem dabei, den Völkern - gegen alle weissen Völker - zu bringen. Keine Mittel und Erwägungen, Überlegung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbewegungen" oder in "Organisationen", ob mit Propagandamaterialien bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug, ist für jeden Nationalisten kein Problem.

Hail Hitler!
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pārtērtējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies arī kārtīgi retas lietas no dažādām vietām

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Fiction Book

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann

Hitler in Italy

English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

